NN 9/2021 (3.2.2021.), Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-IIIA-182/2017 i dr. od 15. prosinca 2020.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

188

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Miroslav Šeparović, predsjednik, te suci Andrej Abramović, Ingrid Antičević Marinović, Mato Arlović, Snježana Bagić, Branko Brkić, Mario Jelušić, Lovorka Kušan, Josip Leko, Davorin Mlakar, Goran Selanec i Miroslav Šumanović, u postupku koji su ustavnim tužbama pokrenuli A. A. iz A., te maloljetni D. D. i C. C., zastupani po zakonskom zastupniku A. A., na sjednici održanoj 15. prosinca 2020. donio je

ODLUKU

I. Ustavne tužbe podnositelja A. A. podnesene 11. siječnja 2017., 13. srpnja 2017., 11. ožujka 2019., 19. ožujka 2019., 7. svibnja 2019., 16. prosinca 2019. i 19. lipnja 2020. djelomično se usvajaju u odnosu na prigovor zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.).

II. Vrhovni sud Republike Hrvatske dužan je donijeti odluku u predmetu koji se vodi pred tim sudom pod brojem Revd-3600/2020 u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od dva (2) mjeseca, računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02.) podnositelju A. A. iz A., R. D., određuje se primjerena naknada zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku, zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava u iznosu od 9.000,00 kuna.

IV. Naknada iz točke III. izreke ove odluke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositelja Ministarstvu pravosuđa i uprave Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. U preostalom dijelu ustavne tužbe podnositelja A. A. podnesene 11. siječnja 2017., 11. ožujka 2019., 16. prosinca 2019. (izuzev prigovora iz članka 12. Konvencije) i 19. lipnja 2020. se odbijaju.

VI. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

i

RJEŠENJE

I. Ustavna tužba podnositelja A. A. podnesena 16. prosinca 2019. odbacuje se u odnosu na prigovor povrede prava na brak (članak 12. Konvencije).

II. Ustavne tužbe podnositelja A. A. podnesene 13. srpnja 2017., 19. ožujka 2019. i 7. svibnja 2019., odbacuju se, osim u dijelu u kojem su podnesene zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku iz članka 29. stavka 1. Ustava.

III. Ustavne tužbe maloljetnih C. C. i D. D. podnesene 11. siječnja 2017., 13. srpnja 2017., 11. ožujka 2019., 19. ožujka 2019., 7. svibnja 2019. i 19. lipnja 2020. se odbacuju.

IV. Ovo rješenje objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje odluke

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. A. A. iz A. (u daljnjem tekstu: podnositelj) podnio je više ustavnih tužbi u povodu kojih se pred Ustavnim sudom vode sljedeći predmeti:

– predmet broj: U-IIIA-182/2017 – ustavna tužba od 11. siječnja 2017. podnesena radi zaštite prava na suđenje u razumnom roku zbog dugotrajnosti postupka koji se vodio pred Općinskim sudom u Z. pod brojem P2-77/15;

– predmet broj: U-IIIB-3148/2017 – ustavna tužba od 13. srpnja 2017. koju je podnositelj na temelju ovlaštenja iz članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) prije iscrpljenog pravnog puta podnio u povodu rješenja Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-72 od 6. lipnja 2017. kojim je privremeno odlučeno o susretima i druženjima podnositelja s maloljetnom djecom C. i D. D. U ustavnoj tužbi podnositelj ujedno prigovara dugotrajnosti parničnog postupka koji se pred Općinskim sudom vodio pod brojem P2-77/15;

– predmet broj: U-III-1128/2019 – ustavna tužba od 11. ožujka 2019. podnesena u povodu rješenja Županijskog suda u Z. broj: Gž Ob-113/19-2 od 5. veljače 2019., kojim je odbijena žalba podnositelja i potvrđeno prvostupanjsko rješenje Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-126 od 10. prosinca 2018., a kojim je rješenjem odlučeno o prijedlogu podnositelja o načinu ostvarivanja osobnih odnosa s maloljetnom djecom za vrijeme zimskog odmora 2018./2019. godine. Podnositelj je u toj ustavnoj tužbi ujedno prigovarao dugotrajnosti postupka koji se pred Općinskim sudom vodio pod brojem P2-77/15;

– predmet broj: U-IIIB-1270/2019 – ustavna tužba od 19. ožujka 2019. koju je podnositelj, na temelju ovlaštenja iz članka 63. Ustavnog zakona, a prije iscrpljenog pravnog puta, podnio u povodu rješenja Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-143 od 25. veljače 2019. kojim je odbijen njegov prijedlog za određivanje nove privremene mjere o načinu ostvarivanja osobnih odnosa s maloljetnom djecom. U ustavnoj tužbi podnositelj je ujedno prigovarao dugotrajnosti postupka koji se pred Općinskim sudom vodio pod brojem P2-77/15;

– predmet broj: U-IIIB-2018/2019 – ustavna tužba od 7. svibnja 2019. koju je podnositelj, na temelju ovlaštenja iz članka 63. Ustavnog zakona, prije iscrpljenog pravnog puta, podnio u povodu presude Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15 od 8. travnja 2019. kojom je razveden brak podnositelja i B. B., te je odlučeno o roditeljskoj skrbi i održavanju osobnih odnosa podnositelja i maloljetne djece. U ustavnoj tužbi podnositelj je ujedno prigovarao dugotrajnosti postupka koji se pred Općinskim sudom vodio pod brojem P2-77/15;

– predmet broj: U-IIIA-5087/2019 – ustavna tužba od 16. prosinca 2019. radi zaštite prava na suđenje u razumnom roku u predmetu koji se pred Općinskim sudom vodio pod brojem P2-77/15;

– predmet broj: U-III-2680/2020 – ustavna tužba od 19. lipnja 2020. podnesena u povodu rješenja Županijskog suda u Z. broj: Gž Ob-719/19-3 od 17. ožujka 2020., kojim je potvrđeno prvostupanjsko rješenje Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-143 od 25. veljače 2019. kojim je odbijen prijedlog podnositelja za određivanje privremene mjere. Ustavnom tužbom podnositelj je ujedno prigovarao dugotrajnosti vođenja predmetnog parničnog postupka.

1.1. Ustavna tužba od 19. lipnja 2020. ujedno je podnesena i u povodu presude Županijskog suda u Z. broj: Gž Ob-719/19-2 od 17. ožujka 2020. (kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15 od 8. travnja 2019.).

Budući da je podnositelj protiv presude Županijskog suda u Z. broj: Gž Ob-719/19-2 od 17. ožujka 2020. istovremeno s ustavnom tužbom podnio i prijedlog za dopuštenje revizije, dopisom Ustavnog suda od 6. listopada 2020. podnositelj je obaviješten da će Ustavni sud zastati s postupanjem po ustavnoj tužbi u povodu osporene presude, u odnosu na koju će ustavnosudski postupak biti nastavljen nakon što Vrhovni sud Republike Hrvatske odluči o prijedlogu za dopuštenje revizije.

1.2. S obzirom na to da podnositelj pojedine istovjetne prigovore ističe u više ustavnih tužbi te da je zbog činjenične i pravne povezanosti predmeta bilo potrebno parnični postupak koji je prethodio ustavnosudskom postupku razmotriti kao jedinstvenu cjelinu, Ustavni sud smatrao je svrsishodnim o svim ustavnim tužbama iz točke 1. obrazloženja odluke, odlučiti jednom odlukom i rješenjem.

1.3. Podnositelj u ustavnim tužbama navodi da su mu osporenim odlukama, kao i dugotrajnim vođenjem postupka, povrijeđena ustavna prava zajamčena člancima 14., 16., 18., 26, 29. stavkom 1. i 63. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.), člancima 6. stavkom 1., 8., 13. i 14. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (»Narodne novine – Međunarodni ugovori« broj 18/97., 6/99. – pročišćeni tekst, 8/99. – ispravak, 14/02. i 1/06.; u daljnjem tekstu: Konvencija), člankom 1. Protokola broj 12 uz Konvenciju, člankom 9. Konvencije o pravima djeteta Opće skupštine Ujedinjenih naroda od 20. studenoga 1989. (»Službeni list SFRJ – Međunarodni ugovori« broj 15/90., preuzete u pravni poredak Republike Hrvatske na temelju Odluke o objavljivanju mnogostranih međunarodnih ugovora kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji, »Narodne novine – Međunarodni ugovori« broj 12/93.).

1.4. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljena je preslika spisa Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI SLUČAJA

2. Podnositelj A. A. i B. B. sklopili su brak 24. rujna 2011. Za vrijeme trajanja braka rođeno je dvoje zajedničke djece, i to maloljetni C. C. (rođen 29. travnja 2012.) i maloljetna D. D. (rođena 9. listopada 2014.).

Faktična bračna zajednica prekinuta je 26. kolovoza 2014., nakon čega djeca žive s majkom B. B.

3. Rješenjem Općinskog suda u Z. broj: R1O-648/14 od 17. studenoga 2014. donesena je privremena mjera kojom je određeno da će maloljetni sin stranaka A. A. živjeti s majkom, te su određeni susreti i druženja maloljetnog C. C. s podnositeljem (u prostorima Obiteljskog centra jednom tjedno po dva sata u prisutnosti majke i pod stručnim nadzorom).

3.1. Tim rješenjem od 17. studenoga 2014. nije bila obuhvaćena maloljetna D.D., međutim iz izvješća nadležnog Centra za socijalnu skrb Z., Podružnice T. (u daljnjem tekstu: CZSS) proizlazi da je prilikom odvijanja susreta i druženja podnositelja s maloljetnim C.C. bila prisutna i maloljetna D.D.

3.2. U stručnom mišljenju CZSS-a od 26. ožujka 2015. navedeno je:

»...Obzirom na činjenicu rođenja drugog djeteta supružnika A., odnosno uzimajući u obzir da prilikom pokretanja spomenutog postupka mlt. dijete nije bilo obuhvaćeno sudskim postupkom obzirom na neimanje osobne dokumentacije, usmenim putem dogovoreno je viđanje, u navedenom terminu, oca i mlt. D. Od spomenutog, supružnici A. praćeni su mjerom Nadzora nad izvršavanjem roditeljske skrbi, u dijelu odvijanja susreta i druženja oca s mlt. djecom. Susreti i druženja održavaju se redovito i protječu uredno.«

3.3. U izvješću CZSS-a od 10. lipnja 2015. navedeno je:

»Iz zaprimljenih Izvješća o provođenju mjere proizlazi da se susreti oca sa mlt. C. redovito održavaju, pri čemu majka na susrete uvijek dovodi i njihovu mlt. kćerku D. (iako ona nije obuhvaćena privremenom mjerom)...«

4. Općinskom sudu u Z. B. B. podnijela je 19. siječnja 2015. tužbu za razvod braka, uz koju je podnijela i prijedlog za određivanje privremene mjere kojom bi se do pravomoćnog okončanja postupka uredilo s kim će živjeti maloljetna D.D., njezini susreti i druženja s podnositeljem, te podnositeljeva obveza uzdržavanja maloljetne djece.

4.1. Podnositelj je tužbu s pozivom na davanje odgovora na tužbu zaprimio 30. siječnja 2015., nakon čega je podnio odgovor na tužbu, uz koji je predložio donijeti privremenu mjeru kojom bi se odredilo da maloljetna djeca žive s njim te da se odrede njihovi susreti i druženja s majkom, i njezina obveza uzdržavanja.

4.2. Prvostupanjski sud je od nadležnog CZSS-a 25. svibnja 2015. zatražio mišljenje i prijedlog o skrbi i kontaktima djece s ocem, što je CZSS prvostupanjskom sudu dostavio 16. lipnja 2015., predloživši da maloljetna djeca i nadalje ostanu živjeti s majkom, a da se s ocem oboje susreću na način kako je to određeno postojećim sudskim rješenjem – privremenom mjerom od 17. studenoga 2014. (t. 3. obrazloženja ove odluke i rješenja).

5. Pred prvostupanjskim sudom održano je 20. siječnja 2016. ročište na kojem je doneseno rješenje kojim je određeno da će maloljetna kći stranaka D. D. živjeti s majkom, te je određeno da to rješenje ostaje na snazi do okončanja postupka za razvod braka ili do drukčije odluke suda. Ujedno je određena privremena mjera radi uzdržavanja, kojom je naloženo podnositelju doprinositi za uzdržavanje maloljetne djece. Stranke su se odrekle prava na žalbu te su navedena rješenja postala pravomoćna i ovršna istoga dana.

5.1. Prvostupanjski sud je, nadalje, rješenjem broj: P2-77/15-20 od 20. siječnja 2016., odredio način održavanja susreta i druženja podnositelja i maloljetne D. D. (jednom tjedno po dva sata u prostoru obiteljskog centra, u prisutnosti majke djece i vanjske suradnice koju će imenovati CZSS).

5.2. Protiv tog rješenja podnositelj je podnio žalbu 4. ožujka 2016., smatrajući da je susrete i druženja s maloljetnom D. trebalo odrediti u češćim vremenskim intervalima.

6. U daljnjem tijeku postupka, 13. travnja 2016. održano je ročište pred prvostupanjskim sudom na kojem su predstavnici CZSS-a dostavili dopunu izvješća o provođenju susreta i druženja podnositelja s maloljetnom djecom, u skladu s kojim su predložili izmijeniti način održavanja susreta podnositelja s djecom (na način da se susreti prošire na dva puta tjedno uz stručni nadzor, bez prisustva majke – umjesto dotadašnjeg jednom tjedno uz stručni nadzor i prisutnost majke).

6.1. Podneskom od 21. travnja 2016. podnositelj je požurio odlučivanje suda i predložio donošenje nove privremene mjere u pogledu susreta i druženja s djecom (proširenjem susreta i druženja).

7. Rješenjem Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-29 od 6. svibnja 2016. (ispravljenim rješenjem od 25. svibnja 2016.) određeni su susreti i druženja podnositelja s maloljetnom djecom, u skladu s prijedlogom CZSS-a od 13. travnja 2016. (dva puta tjedno po dva sata, uz stručni nadzor, a bez prisustva majke). Istim je rješenjem ujedno određeno da se tijekom ljeta (2016. godine) susreti maloljetne djece s ocem neće održavati tijekom godišnjeg odmora majke koja će ga koristiti u dva navrata po 14 dana, s minimalnim razmakom od dva tjedna.

7.1. Podnositelj je 30. svibnja 2016. podnio žalbu protiv navedenih rješenja od 6. i 25. svibnja 2016. U žalbi je prigovarao dijelu rješenja kojim je određeno da se susreti i druženja s djecom i dalje odvijaju uz stručni nadzor, te se žalio i na odluku o neodržavanju susreta s djecom tijekom godišnjeg odmora majke.

8. Podnositelj je podneskom od 20. svibnja 2016. obavijestio sud da 11. svibnja 2016. nisu održani susreti s djecom, a podneskom od 30. svibnja 2016. obavijestio je sud da ni 24. ni 25. svibnja 2016. nisu održani susreti s maloljetnom djecom, prema posljednjem rješenju od 6. svibnja 2016. (ispravljenog rješenjem od 25. svibnja 2016.)

8.1. Na ročištu održanom 8. lipnja 2016. punomoćnica tužiteljice navela je da se prema privremenoj mjeri od 6. svibnja 2016., ispravljenoj rješenjem od 25. svibnja 2016., prvi susret podnositelja s djecom održao 7. lipnja 2016.

Na istom ročištu predstavnica CZSS-a navela je »... da je spletom okolnosti došlo do toga da se prvi susret bez majke održao jučer. CZSS je mišljenja da se radi o prelaznom periodu u kojem je potrebno pratiti reakciju djece i uvoditi postupno samostalna druženja djece i oca i da je potrebno nešto vremena kako bi se djela družila s ocem prvo bez majke (uz praćenje reakcije)... », te »... da je jednom susret bio odgođen radi spriječenosti voditeljice s kojom CZSS ostvaruje dobru suradnju a djeca su s njom upoznata te je ova spriječenost uvažena a procjena je bila da zbog djece dobro da ista nastavi nadzor dok će CZSS posredovati radi nadoknade termina.«

9. Županijski sud u Z. odbio je rješenjem broj: Gž Ob-889/16-2 od 25. srpnja 2016. žalbu podnositelja i potvrdio je rješenje Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15 od 20. siječnja 2016. (vidi t. 5.1. i 5.2. obrazloženja ove odluke i rješenja) jer je ocijenjeno da je prvostupanjski sud, polazeći od pravilno utvrđenih odlučnih činjenica pravilno primijenio materijalno pravo kada je susrete i druženja podnositelja s maloljetnom D. D. odredio u prostoru istog Obiteljskog centra, na isti način i u isto vrijeme kako su određeni susreti podnositelja sa starijim djetetom C. C.

10. Županijski sud u Z. odbio je rješenjem broj: Gž Ob-889/16-3 od 25. srpnja 2016. žalbu podnositelja i potvrdio je rješenje Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15 od 6. svibnja 2016., ispravljeno rješenjem istoga suda broj: P2-77/15-32 od 25. svibnja 2016. (vidi t. 7. i 7.1.obrazloženja ove odluke i rješenja), ocijenivši da su dinamika i način održavanja susreta u pobijanom rješenju određeni na dobrobit djece.

11. Nadležni CZSS je 20. rujna 2016. prvostupanjskom sudu dostavio dopunu izvješća o provođenju nadzora nad ostvarivanjem osobnih odnosa podnositelja s maloljetnom djecom, u kojem je procijenjeno da su stečeni uvjeti da podnositelj samostalno provodi susrete i druženja s maloljetnom djecom, odnosno da daljnji nadzor nad ostvarivanjem osobnih odnosa podnositelja s djecom nije potreban. (Predloženo je odrediti susrete i druženja utorkom i četvrtkom od 15 do 19 sati i nedjeljom od 10 do 19 sati).

12. U daljnjem tijeku postupka pred prvostupanjskim sudom održana su ročišta 18. svibnja 2017. i 23. svibnja 2017. te je 19. svibnja 2017. i 2. lipnja 2017. CZSS dostavio prvostupanjskom sudu nova izvješća o provođenju nadzora nad ostvarivanjem osobnih odnosa podnositelja s maloljetnom djecom, ostajući pri ranijem prijedlogu da se ukine nadzor nad susretima i druženjima podnositelja s maloljetnom djecom, kao i da se poveća opseg njihovog susreta.

13. Rješenjem Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-72 od 6. lipnja 2017. određeno je održavanje susreta i druženja podnositelja s maloljetnom djecom, proširenjem susreta podnositelja s djecom u odnosu na prethodno rješenje od 6. svibnja 2016., ispravljeno rješenjem od 25. svibnja 2016. (utorkom i četvrtkom od 16 do 20 sati, osim drugi utorak u mjesecu dok je na snazi privremeno rješenje suda kojim su određeni susreti bake i djede po ocu, te svaku drugu nedjelju od 10 do 19 sati, na način da otac preuzima djecu tijekom tjedna u vrtiću, a vikendom kod majke, i vraća ih majci). Istim je rješenjem određeno da se tijekom ljeta (2017. godine) za vrijeme godišnjeg odmora majke susreti djece s podnositeljem neće održavati.

13.1. Protiv navedenog rješenja podnio je žalbu 27. lipnja 2017. CZSS-u, te 4. srpnja 2017. podnositelj putem punomoćnika, a 6. srpnja 2017. podnositelj osobno. Podnositelj je osporavao rješenje smatrajući da je ono nedovoljno određeno i nedorečeno, prigovarao je terminu u kojem su određeni susreti i druženja s djecom te je isticao da mu je određivanjem obveze preuzimanja djece i njihovog vraćanja majci nametnut nerazmjerni trošak prijevoza djece.

13.2. Županijski sud u S. uvažio je rješenjem broj: Gž Ob-487/17-4 od 13. prosinca 2017. podnesene žalbe CZSS-a i podnositelja, ukinuo je rješenje Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-72 od 6. lipnja 2017. te je predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovo odlučivanje.

14. U nastavku postupka, 20. veljače 2018. i 5. ožujka 2018. održana su ročišta pred prvostupanjskim sudom. Na ročištu održanom 20. veljače 2018. Centar za socijalnu skrb predao je novi prijedlog za privremeno uređenje kontakta oca i maloljetne djece – daljnje proširenje susreta i duženja podnositelja s djecom.

15. Rješenjem Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-90 od 7. ožujka 2018., ispravljeno rješenjem od 23. ožujka 2018., donesena je privremena mjera kojom su određeni susreti i druženja podnositelja s maloljetnom djecom – u skladu s prijedlogom i mišljenjem CZSS-a od 20. veljače 2018. (utorkom i četvrtkom od 15 do 20 sati i svaki drugi vikend – od subote u 10 sati do nedjelje u 19 sati).

15.1. Protiv tog rješenja tužiteljica je podnijela žalbu, koja je rješenjem Županijskog suda u Z. broj: Gž Ob-534/18-2 od 11. svibnja 2018. odbijena kao neosnovana.

16. Prvostupanjski sud odredio je rješenjima od 4. i 25. svibnja 2018. provođenje dokaza multidisciplinarnim vještačenjem (psihijatrijsko-psihologijskim) radi utvrđivanja roditeljskih kapaciteta, a sve u svrhu donošenja odluke s kojim će roditeljem maloljetna zajednička djeca stranaka stanovati te o načinu i vremenu održavanja kontakata djece s drugim roditeljem, radi utvrđivanja njihovog najboljeg interesa.

16.1. Vještaci su 2. srpnja 2018. dostavili prvostupanjskom sudu zatraženi nalaz i mišljenje, koje je strankama uručeno na ročištu održanom 9. srpnja 2018.

16.2. U nalazu i mišljenju navedeni su sljedeći zaključci:

»(...) 2. Vještaci ocjenjuju roditeljske kapacitete oba roditelja visoke, kada je u pitanju sam odnos prema djeci (svi oblici skrbi i odgoja). Ono u čemu su kapaciteti oba roditelja reducirani jest u postojanju njihovog međusobnog konflikta, a što djeca izravno vide u naglašeno manjkavoj i neadekvatnoj komunikaciji.

3. Unatoč dugotrajnom roditeljskom konfliktu vještaci savjetuju šire, nego uobičajeno za takve prilike, određivanje bivanja djece s ocem (u slučaju da bude odlučeno da djeca žive s majkom), prije svega zbog velike uspješnosti oca u ostvarivanju roditeljske uloge.«

17. Rješenjem Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-108 od 9. srpnja 2018. donesena je privremena mjera kojom su određeni susreti i druženja podnositelja s maloljetnom djecom za vrijeme korištenja ljetnog odmora 2018. godine, i koje je u povodu podnesene žalbe tužiteljice potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Z. broj: Gž Ob-1021/18-2 od 1. listopada 2018.

18. Prvostupanjski sud pozvao je rješenjem od 10. srpnja 2018. nadležni CZSS da dostavi izvješće te mišljenje i prijedlog o ostvarivanju roditeljske skrbi i osobnih odnosa s maloljetnom djecom s obzirom na zaprimljeni nalaz i mišljenje vještaka od 2. srpnja 2018., čemu je CZSS udovoljio te je zatraženo, uz izvješće o provođenju mjera stručne pomoći i potpore u ostvarivanju skrbi o maloljetnoj djeci za razdoblje do srpnja 2018., dostavio prvostupanjskom sudu 8. kolovoza 2018.

CZSS je daljnje izvješće za kolovoz 2018. kao i završno izvješće o provođenju mjere stručne pomoći i potpore roditeljima dostavio prvostupanjskom sudu 3. listopada 2018.

19. Podnositelj se podneskom od 20. studenoga 2018. očitovao na dotadašnji tijek postupka, provedeno vještačenje i izvješće CZSS-a, predložio je provesti dokaz saslušanjem vještaka na okolnost »važnosti roditeljske komunikacije kako i na koji način ista utječe na dobrobit djece i roditeljskih kompetencija«.

20. Podneskom od 20. studenoga 2018. podnositelj je ujedno podnio prijedlog za određivanje nove privremene mjere glede susreta i druženja s djecom (umjesto prethodnog pravomoćnog rješenja od 7. ožujka 2018., ispravljeno rješenjem od 23. ožujka 2018.) i to daljnjim proširenjem određenog načina susreta i druženja. Ujedno je predložio da se privremenom mjerom odredi način ostvarenja osobnih odnosa tijekom zimskog odmora (predlažući da s djecom provede dio zimskog odmora od 24. do 31. prosinca 2018., te opet od 7. do 14. siječnja 2019.)

20.1. Prvostupanjski sud pozvao je rješenjem od 23. studenoga 2018. CZSS da se očituje i dostavi mišljenje i prijedlog o postavljenom zahtjevu podnositelja.

20.2. Na ročištu održanom 10. prosinca 2018. CZSS dostavio je zatraženo mišljenje, smatrajući da daljnja produkcija privremenih mjera u parničnom postupku nije svrhovita.

21. Rješenjem Općinskog suda u Z. broj: P2-77/15-126 od 10. prosinca 2018. donesena je privremena mjera kojom su određeni susreti i druženja podnositelja s maloljetnom djecom za vrijeme korištenja zimskog odmora 2018./2019., i to djelomičnim prihvaćanjem prijedloga podnositelja u pogledu zimskog odmora, dok u cijelosti nije prihvaćen prijedlog podnositelja za određivanje nove privremene mjere o susretima i druženjima s djecom izvan zimskog odmora.

U obrazloženju rješenja navedeno je:

»Prema čl. 295 ObZ-a sud je zatražio stručno mišljenje CZSS T. koji je podneskom predanim na ročištu 10.12.2018. godine iznio mišljenje i prijedlog o konačnom načinu uređenja sadržaja roditeljske skrbi između stranaka te naveo kako stručni tim ne nalazi svrhovitom daljnju produkciju privremenih mjera izrečenih strankama budući je isto nužno praćeno prolongiranjem osjećaja neizvjesnosti u obitelji uslijed neokončavanja postupka, te je predložio donošenje meritorne odluke.

Sud djelomično prihvaća mišljenje stručnog tima CZSS kako daljnje privremene mjere u ovom postupku nisu svrhovite osim načina provođenja predstojećih zimskih praznika. Izvjesno je kako na ročištu 10.12.2018. godine glavna rasprava nije mogla biti zaključena samo uslijed činjenice da je tuženik pred zaključenje glavne rasprave osporio visinu uzdržavanja koju je tužiteljica tražila za svako dijete te je potrebno nadopuniti dokazni postupak u smislu utvrđenja primanja stranaka, stvarne mogućnosti njihove zarade te utvrditi stvarne potrebe djece. S druge strane, upravo je tuženik isti iznos uzdržavanja tražio za djecu po prijedlogu da sud donese odluku kojom će biti određeno da djeca žive s njim, iz čega je jasno kako upravo traženi iznos i tuženik smatra stvarnim potrebama djece.

Prema trenutnom činjeničnom stanju, sud smatra kako je u najboljem interesu mldb. djece stranaka uređenje susreta i druženja oca i djece tijekom predstojećeg zimskog odmora i to kako bi se zaštitio njihov relativno stabilan kontinuitet življenja smirenog i neopterećenog djetinjstva. Naime, sud ne smatra da je u interesu mldb. djece stalno donošenje privremenih mjera i neprestana promjena načina života djece i to imajući u vidu prvenstveno njihovu nisku kronološku dob i dosadašnji način života koji je opterećen kontinuiranim nezadovoljstvima roditelja (u većoj mjeri oca) te odnosnom dinamikom karakteriziranom stalnim ljutnjama.

Imajući u vidu činjenicu da otac samostalno s mldb. C. dulje vrijeme nije proveo božićne blagdane, dok s mldb. D. nikad, sud je odlučio da će tijekom zimskog odmora ove 2018/2019 godine isti provesti s djecom prvi tjedan zimskog odmora, a majka drugi tjedan samostalno pri čemu se u tjednu kada djeca provode rečeni dio zimskog odmora s jednim od roditelja susreti i druženja s drugim roditeljem neće održavati, osim putem telefona kako je to navedeno u izreci rješenja.

Određeni način održavanja telefonskog kontakta s drugim roditeljem sud smatra u interesu djece koja će na taj način biti svjesna da i roditelji međusobno komuniciraju te da i u vremenu koje provode s jednim roditeljem mogu ostvariti kontakt s drugim u telefonskom pozivu prema njihovom dnevnom rasporedu, a kako je već ranije u postupku bilo određeno za vrijeme trajanja rješenja o privremenoj mjeri o načinu susreta i druženja oca i djece za vrijeme trajanja ljetnog odmora.